

I den forbindelse er det også vigtigt at huske på, at der ikke er tale om produkter, som der er en særlig sundhedsmæssig risiko forbundet med. Tværtimod er der jo tale om fødevarer, som i modsætning til de traditionelle fødevarer først må markedsføres i EU, efter at der har været en ganske grundig forudgående godkendelsesproces med hensyn til ernæring osv.

Forslagsstillerne er også inde på, at den omfattende mærkning, som der lægges op til i forslaget, forudsætter en separation af gensplejsede og ikkegensplejsede produkter i hele produktions- og distributionssystemet, og heri har forslagsstillerne utvivlsomt ret. Imidlertid har jeg en fornemmelse af, at de lovgivningsmæssige mærkningskrav sammen med de udvidede krav, som dansk detailhandel stiller til mærkning af gensplejsede fødevarer, i sig selv indebærer en tilskyndelse for leverandøren til at opretholde produktions- og distributionslinjer, som er fri for genteknologi.

Jeg tror også, det er vigtigt at få sagt, at jeg gerne vil være med til at understøtte de kæder, som vil tilbyde forbrugerne garanteret gensplejsningsfri produkter, men jeg mener også, at det først og fremmest er dem, der må stille krav bagud i leddene, for det er dem, der bedst kan gøre det. Det er ikke altid moder samfund eller fader stat, der skal overtage alle ansvarsforpligtelserne.

Et generelt krav af den karakter har regeringen derfor ikke nogen mulighed for at forpligte sig til. Det skal i øvrigt også ses i lyset af nogle af vore internationale aftaler.

Til gengæld er det helt klart, at der er en betydelig folkelig modvilje mod gensplejsede fødevarer, formentlig baseret på mere principielle, etiske overvejelser, og det mener jeg er et forhold, som må tages alvorligt. Derfor vil regeringen som nævnt arbejde for den bredest mulige mærkning af egentlige gensplejsede fødevarer og give fødevarerforhandlerne al den hjælp, som vi overhovedet er i stand til at give dem.

Det forudsætter naturligvis samtidig, at vi løbende sikrer, at det videnskabelige grundlag er i orden, både for så vidt angår risikovurdering og analysemetoder, og et vigtigt element heri vil være et forstærket bilateralt samarbejde mellem Danmark og andre interesserede lande, herunder også i EU.

Jeg tror, at det i den forbindelse måske er værd at nævne, at regeringen samtidig vil arbejde for at skabe tilslutning til et forbud mod

anvendelse af antibiotikaresistens som markør-gen.

Jeg kan måske sammenfatte min tale her ved at sige, at regeringen går ind for så fuldstændig en mærkning af fødevarer med indhold af genmodificerede produkter som overhovedet muligt, at regeringen vil arbejde for at sikre det bredest mulige grundlag for såvel risikovurdering som analyser, at regeringen vil arbejde for at standse anvendelsen af antibiotikaresistens som markør-gen, samt at regeringen vil søge det bredest mulige internationale samarbejde til fremme af disse synspunkter.

Margot Torp (S):

Socialdemokratiet ønsker sikre og sunde fødevarer for alle forbrugere – det skal der ikke herse tvivl om – og her er mærkning et udmærket redskab, især for meget bevidste forbrugere, og derfor skal mærkningen naturligvis være så pålidelig og effektiv som overhovedet muligt både teknisk og økonomisk. Men mærkning alene gør det ikke. Når det gælder gensplejsede fødevarer, er det mindst lige så vigtigt, hvilke produkter der overhovedet får lov til at finde vej til forbrugerne, også de knap så kritiske forbrugere, og det kræver andre virkemidler.

I mit parti er vi meget optaget af, hvordan samfundet kan nyttiggøre de landvindinger, der opnås gennem videnskabelig forskning, uden at vi samtidig udsætter os selv og hinanden for unødige risici. Det gælder også, når vi taler om gensplejsede fødevarer.

Nogle påstår, at gensplejsning blot er en hurtig form for forædling, en hurtigere forædling end den, der i århundreder er foregået ved en systematisk udvælgelse af dyr og planter med de mest eftertragtede egenskaber.

Det er ikke rigtigt. Med gensplejsningsteknikken overtrædes helt fundamentale spilleregler for kønnet formering, nemlig at gener i naturen kun kan blandes med gener fra artsfæller eller meget nært beslægtede arter. I naturen sker der f.eks. aldrig en sammenblanding af gener fra dyr og planter, som vi ser det i nogle typer gensplejsning.

Vi har altså at gøre med en i historiens lys gennemgribende ny teknik, som giver anledning til nogen betænkelighed: Ved man, hvad man gør, og er der forsket nok i de mulige risici, osv.?

Teknikken rejser mange spørgsmål, og derfor har vi i Socialdemokratiet her i foråret lavet et debatoplæg om genteknologi, hvor vi lægger op